

Тужиоци на суђењу Ратку Младићу пред Хашким трибуналом тврдили су данас, у завршној речи, да је доказано да је генерал Младић са својом војском терорисао становништво Сарајева кампањом артиљеријских и снајперских напада.

Тужилац Адам Вебер рекао је да је, током три и по ратне године, Војска Републике Српске отварала на Сарајево неселективну артиљеријску ватру и цивиле гађала из снајпера.

Као доказ да је генерал Младић наређивао и одобравао те нападе, тужилац је у судници пустио снимак пресретнутог разговора из маја 1992. у којем Младић наређује артиљеријску ватру на насеља Велешићи и Пофалићи "јер тамо нема много Срба".

"Да им памет развучемо њихову, да не могу да спавају", чује се на снимку Младић, што је, по заступнику оптужбе, доказ да је циљ гранатирања било "ширење терора" међу становништвом.

Цивиле у Сарајеву, ВРС је, како је казао Вебер, током целог рата подвргавала "масивном

бомбардовању које је прекривало цео град" или спорадичном гранатирању, у зависности од Младићеве одлуке.

Тужилац се позвао на сведочења званичника УН, попут Дејвида Харланда, према којима је Младић, заједно са Радованом Караџићем, нападе на град користио као средство притиска на власти у Сарајеву и међународну заједницу.

"Ниједан део града није био поштеђен... Гађане су болнице, људи на погребима, у редовима за воду и храну... Нису поштеђене биле ни џамије", рекао је Вебер.

Доказујући да су снајперисти ВРС, у исто време, циљали цивиле у Сарајеву, заступник оптужбе се позвао на податак Уницефа из 1994. да је "на 40 одсто деце у Сарајеву била отворена директна снајперска ватра".

На тврдњу одбране да је Младић забранио "офанзивну ватру" и "нападе на цивиле", тужилац је, приказујући наређења, указао да је генерал назначио "без мог одобрења".

"То није исто што и забрана", оценио је Вебер.

Као доказ за Младићев однос према цивилима, Вебер је цитирао генералове речи са снимка приказаног у судници: "Увек кад дођем до Сарајева, ја убијем неког у пролазу".

Одбацујући тврдњу одбране да генерал Младић "није дао наређења да цивили буду снајперисани", заступник оптужбе је подсетио да је сам Младић 1995. признао команданту Унпрофора Руперту Смиту (Смитх) да су снајперски напади појачани.

Тврдњу одбране да је ВРС "само реаговала" на нападе Армије БиХ из Сарајева, тужилац је назвао "лажном".

Вебер је рекао и да је тврдња одбране да је АБиХ починила већину напада на цивиле у Сарајеву "без основа, односно заснована на непостојећим доказима".

Налаз балистичког вештака одбране Зорице Суботић да су две експлозије на пијаци Маркале изазвале подметнуте мине, тужилац је одбацио као "теорију завере".

"Она је све то измислила", нагласио је тужилац.

Вебер је рекао да одбрана настоји да Младића прикаже као "херојског спасиоца" цивила, тврдњом да је генерал обезбедио "добробит" становништва. "Ништа не може бити даље од истине", оценио је Вебер.

Према оцени тужиоца, Младић је, напротив, исцрпљеним цивилима у Сарајеву ускраћивао хуманитарну помоћ, струју, воду и гас, које је "користио као средство" за остварење својих циљева.

"Тврдња одбране да Младић није дао наређење за ускраћивање помоћи је бизарна. Младић је контролисао и ограничавао помоћ и основне потрепштине", казао је Вебер.

Тужилац је то доказивао цитатом из Младићевог наређења: "Одмах прекините довод воде, струје и гаса за муслимански део Сарајева".

Насупрот тврдњи одбране да је цивилима у Сарајеву "увек била дозвољена слобода кретања" и да нису били "никада блокирани", Вебер је нагласио да се генерал Младић "поносио блокадом Сарајева".

"ВРС је блокирала све путеве из града и пуцала на цивиле који су покушавали да га напусте", рекао је тужилац.

Као доказ, он је цитирао Младићеве речи да "само птице могу да лете", као и генералове директиве да се "спречи деблокада града" и "стегне обруч".

Одбацујући тврдњу одбране да је Младић више пута нудио "демилитаризацију Сарајева" и да уклони тешку артиљерију око града, Вебер је казао да је то понудио тек под претњом НАТО бомбардовања, после прве експлозије на пијаци Маркале, у фебруару 1994.

Тужилаштво наставља завршну реч.

Генерал Младић (74) оптужен је за геноцид у Сребреници; прогон Муслимана и Хрвата широм БиХ; терорисање становништва Сарајева дуготрајним гранатирањем и снајперисањем и узимање припадника Унпрофора за таоце, 1992-95.

(Бета)